

**PREZES
URZĘDU OCHRONY
KONKURENCJI I KONSUMENTÓW**

Warszawa, 16 stycznia 2023 r.

DIH-4.707.23.2022.BP

DECYZJA DIH - IV/15/2022

Na podstawie art. 138 § 1 pkt 1 ustawy z dnia 14 czerwca 1960 r. Kodeks postępowania administracyjnego (Dz. U. z 2022 r. poz. 2000, ze zm.), art. 1 ust. 3 oraz art. 5 ust. 2 ustawy z dnia 15 grudnia 2000 r. o Inspekcji Handlowej (Dz.U. z 2020 r. poz. 1706), po przeprowadzeniu postępowania administracyjnego w przedmiocie odwołania od decyzji Śląskiego Wojewódzkiego Inspektora Inspekcji Handlowej z 3 listopada 2022 r. (nr akt kontroli: DC.8361.120.2022/1DEC/22), na mocy której wymierzono solidarnie Ł.M. i A. I. prowadzącym działalność gospodarczą jako wspólnicy spółki cywilnej pod firmą(...), karę pieniężną w wysokości 16.987,59 zł (słownie: szesnaście tysięcy dziewięćset osiemdziesiąt siedem złotych 59/100)na podstawie art. 198d w zw. z art. 198c ust. 2 ustawy z dnia 21 sierpnia 1997 r.o gospodarce nieruchomościami (Dz. U. z 2021 r. poz. 1899), Prezes Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów utrzymuje w mocy zaskarżoną decyzję.

Uzasadnienie

W dniach 8-9 sierpnia 2022 r. inspektorzy reprezentujący Śląskiego Wojewódzkiego Inspektora Inspekcji Handlowej (zwanego dalej: „Śląskim WIH”, „organem pierwszej instancji”), działając na podstawie upoważnienia nr (...) przeprowadzili kontrolę u przedsiębiorców (...) prowadzących działalność gospodarczą jako wspólnicy spółki cywilnej pod firmą (...) (zwanej dalej: „stroną”, „stroną postępowania”, „przedsiębiorcą”).

Stosownie do art. 48 ust. 1 ustawy z dnia 6 marca 2018 r. Prawo przedsiębiorców (Dz. U. z 2021 r. poz. 162, ze zm.), zwanej dalej: „Prawem przedsiębiorców”, kontrola została poprzedzona zawiadomieniem o zamiarze wszczęcia kontroli.

W toku kontroli inspektorzy reprezentujący Śląskiego WIH sprawdzali m.in. legalność i rzetelność przedsiębiorców świadczących usługi w zakresie pośrednictwa w obrocie nieruchomościami oraz przestrzeganie obowiązku określonego w art. 181 ust. 3 ustawy z dnia 21 sierpnia 1997 r. o gospodarce nieruchomościami (Dz. U. z 2021 r. poz. 1899) - dalej jako „ustawa o gospodarce nieruchomościami”, tj. czy przedsiębiorca wykonujący działalność w zakresie pośrednictwa w obrocie nieruchomościami posiadał obowiązkowe ubezpieczenie odpowiedzialności cywilnej (OC) za szkody wyrządzone w związku z pośrednictwem w obrocie nieruchomościami.

W toku kontroli przedsiębiorca (...) oświadczyła, że działalność gospodarcza w formie spółki cywilnej jest prowadzona od (...) r.

W toku kontroli przedłożono 30 umów zawartych od (...), tj.

- umowy pośrednictwa w oglądaniu nieruchomości i udostępnieniu adresu - 9 szt;
- umowy pośrednictwa sprzedaży nieruchomości bez wyłączości - 5 szt;
- umowy pośrednictwa sprzedaży nieruchomości na wyłączność - 12 szt;

- umowy pośrednictwa w wynajmie nieruchomości bez wyłączności - 2 szt;
- umowy pośrednictwa w wynajmie nieruchomości - 2 szt.

Każda z umów posiada informację, że pośrednik posiada ubezpieczenie od odpowiedzialności cywilnej zgodnie z ustawą o gospodarce nieruchomościami.

Kontrolowany przedłożył polisę OC nr (...) wystawioną przez (...), Ubezpieczający/Ubezpieczony: (...), okres 21.07.2022 - 20.07.2023, suma gwarancyjna 25 000 EUR. Przedmiotowa faktura stanowiła załącznik do umowy pośrednictwa w sprzedaży nieruchomości na wyłączność zawartej (...).r. W stosunku do pozostałych umów kontrolowany nie okazał polis. Przedsiębiorca przesłuchany w charakterze strony oświadczył: „*Biuro (...) ubezpieczyłam obowiązkowym ubezpieczeniem od dnia (...).r. w (...). Wcześniej, tj. (...) firma nie była objęta żadnym ubezpieczeniem, gdyż przeoczyłam ten obowiązek.*”

W toku kontroli stwierdzono, że przedsiębiorca nie posiadał obowiązkowego ubezpieczenia w okresie od (...) r. do (...) r. , co stanowi naruszenie art. 181 ust. 3 ustawy o gospodarce nieruchomościami.

Ustalenia poczynione w toku kontroli zostały zawarte w protokole nr (...)z 9 sierpnia 2022 r.

W oparciu o zebrany materiał dowodowy, na podstawie art. 61 § 1 i 4 ustawy z dnia 14 czerwca 1960 r. Kodeks postępowania administracyjnego (Dz. U. z 2022 r. poz. 2000, ze zm.), zwanej dalej „kpa”, w związku z art. 1 ust. 3 ustawy z dnia 15 grudnia 2000 r. o Inspekcji Handlowej (Dz. U. z 2020 r. poz. 1706), zwanej dalej „ustawą o Inspekcji Handlowej”, Śląski WIIH, pismem z 19 sierpnia 2022 r., zawiadomił przedsiębiorcę o wszczęciu z urzędu postępowania administracyjnego w sprawie wymierzenia administracyjnej kary pieniężnej z tytułu prowadzenia działalności w zakresie pośrednictwa w obrocie nieruchomościami bez spełnienia obowiązku zawarcia umowy ubezpieczenia odpowiedzialności cywilnej, do czego przedsiębiorca jest zobligowany na podstawie art. 181 ust. 3 ustawy o gospodarce nieruchomościami. Jednocześnie organ poinformował przedsiębiorcę, że zgodnie z art. 10 § 1 kpa stronom przysługuje prawo do czynnego udziału w postępowaniu.

Śląski WIIH decyzją z 3 listopada 2022 r., wymierzył przedsiębiorcom (...), prowadzącym działalność gospodarczą pod firmą (...) karę pieniężną w wysokości 16.987,59 zł (słownie: szesnaście tysięcy dziewięćset osiemdziesiąt siedem złotych 59/100), za brak spełnienia obowiązku zawarcia umowy ubezpieczenia, o którym mowa w art. 181 ust. 3 ww. ustawy. Decyzja została odebrana (...)

Strona pismem z (...) (data stempla 9 listopada 2022 r.) wniosła odwołanie od przedmiotowej decyzji argumentując, że niezwłocznie po wykryciu naruszenia dopełniła obowiązku ubezpieczeniowego. Strona wniosła również o skorzystanie z prawa do błędu, zgodnie z Prawem przedsiębiorców.

Pismem z 28 listopada 2022 r. Prezes Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów - dalej jako „Prezes UOKiK” lub „organ drugiej instancji” - poinformował stronę postępowania o przysługującym jej prawie do zapoznania się z aktami i prawie wypowiedzenia się co do zebranych dowodów i materiałów oraz zgłoszonych żądań. Strona postępowania nie skorzystała z przysługujących jej praw.

Prezes UOKiK ustalił i stwierdził co następuje.

Istotą postępowania odwoławczego jest ponowne rozpoznanie i rozstrzygnięcie tożsamej przedmiotowo i podmiotowo sprawy administracyjnej w granicach wyznaczonych rozstrzygnięciem decyzji organu pierwszej instancji. W toku postępowania organ odwoławczy dokonuje oceny, czy odwołanie strony postępowania jest uzasadnione oraz sprawdza, czy wydana decyzja była prawidłowa.

Stosownie do art. 5 ust. 2 ustawy o Inspekcji Handlowej, w sprawach związanych z wykonywaniem zadań i kompetencji Inspekcji, organem właściwym jest wojewódzki inspektor Inspekcji Handlowej. Prezes UOKiK jest organem wyższego stopnia i w związku z powyższym, w ramach nadzoru, jest uprawniony do przeprowadzenia niniejszego postępowania.

Zgodnie z art. 179a i następnymi ustawami o gospodarce nieruchomościami, pośrednik w obrocie nieruchomościami to przedsiębiorca prowadzący działalność gospodarczą z zakresu pośrednictwa w obrocie nieruchomościami. Zawód ten uległ deregulacji na mocy ustawy z dnia 13 czerwca 2013 roku o zmianie ustaw regulujących wykonywanie niektórych zawodów (Dz. U. z 2013 r. poz. 829), przy czym nadal ustawowym obowiązkiem pośrednika jest jednak wymóg obowiązkowego ubezpieczenia od odpowiedzialności cywilnej za szkody wyrządzone w związku z prowadzoną działalnością dot. pośrednictwa w obrocie nieruchomościami.

Pośrednictwo w obrocie nieruchomościami polega na odpłatnym wykonywaniu czynności zmierzających do zawarcia przez inne osoby umów:

- 1) nabycia lub zbycia praw do nieruchomości;
- 2) nabycia lub zbycia spółdzielczego własnościowego prawa do lokalu;
- 3) najmu lub dzierżawy nieruchomości lub ich części;
- 4) innych niż określone w pkt 1-3, których przedmiotem są prawa do nieruchomości lub ich części.

Zgodnie z art. 181 ust. 3 ustawy o gospodarce nieruchomościami, przedsiębiorca będący pośrednikiem w obrocie nieruchomościami podlega obowiązkowemu ubezpieczeniu odpowiedzialności cywilnej za szkody wyrządzone w związku z pośrednictwem w obrocie nieruchomościami.

Zgodnie z art. 181 ust. 3a ww. ustawy, kopia dokumentu ubezpieczenia aktualnego na dzień zawarcia umowy pośrednictwa stanowi załącznik do tej umowy. Pośrednik w obrocie nieruchomościami niezwłocznie informuje stronę umowy pośrednictwa o wszelkich zmianach danych zawartych w dokumencie ubezpieczenia i o zawarciu nowej umowy ubezpieczenia, przekazując kopię dokumentu ubezpieczenia.

Obowiązek ubezpieczenia OC powstaje nie później niż w dniu poprzedzającym dzień rozpoczęcia wykonywania czynności w związku z pośrednictwem w obrocie nieruchomościami (§ 3 rozporządzenia Ministra Finansów z dnia 26 kwietnia 2019 r. w sprawie obowiązkowego ubezpieczenia odpowiedzialności cywilnej pośrednika w obrocie nieruchomościami (Dz.U. z 2019 r. poz. 804)).

Minimalna suma gwarancyjna ubezpieczenia OC, w odniesieniu do jednego zdarzenia oraz do wszystkich zdarzeń w okresie ubezpieczenia nie dłuższym niż 12 miesięcy, których skutki są objęte umową ubezpieczenia OC, wynosi równowartość w złotych 25 000 euro (§ 4 ww. rozporządzenia).

Po przeprowadzeniu analizy zebranych materiałów dowodowych, Prezes UOKiK stwierdza, że ustalenia kontroli przeprowadzonej przez Śląskiego WIIH dały podstawę do stwierdzenia, że przedsiębiorca prowadził działalność gospodarczą w zakresie pośrednictwa w obrocie nieruchomościami bez spełnienia obowiązku zawarcia ubezpieczenia odpowiedzialności cywilnej za szkody wyrządzone w związku z pośrednictwem w obrocie nieruchomościami za okres od (...) r. do (...)

Niezrealizowanie ww. obowiązku, zgodnie z treścią art. 198d ustawy o gospodarce nieruchomościami, jest deliktem administracyjnym zagrożonym sankcją. Kto bowiem prowadzi działalność gospodarczą z zakresu pośrednictwa w obrocie nieruchomościami bez spełnienia obowiązku zawarcia umowy ubezpieczenia, o którym mowa w art. 181 ust. 3 ww. ustawy, podlega karze pieniężnej w wysokości od dwukrotnego do pięciokrotnego przeciętnego miesięcznego wynagrodzenia w gospodarce narodowej w roku poprzedzającym rok, w którym stwierdzono naruszenie, ogłaszanego przez Prezesa Głównego Urzędu Statystycznego na podstawie art. 20 pkt 1 lit. a ustawy z dnia 17 grudnia 1998 r. o emeryturach i rentach z Funduszu Ubezpieczeń Społecznych. Przepisy art. 198c ust. 2-8 stosuje się odpowiednio. W ocenie Prezesa UOKiK przesłanka z art. 198d ustawy o gospodarce nieruchomościami została spełniona, a okoliczności wskazanego naruszenia prawa nie budziły wątpliwości co do istnienia przesłanek faktycznych uzasadniających wymierzenie kary pieniężnej.

Prezes UOKiK zauważa również, że Śląski WIIH ustalając wysokość kary pieniężnej, zgodnie z art. 198d w zw. z art. 181 ust. 3 ustawy o gospodarce nieruchomościami, właściwie uwzględnił i ocenił:

- dotychczasową działalność przedsiębiorcy, stwierdzając że nie był on dotychczas karany z tytułu naruszenia przepisów ww. ustawy;
- skalę prowadzonej działalności, przyjmując, że na dzień kontroli przedsiębiorca miał zawartych 30 umów, w treści których zawarta była informacja, że pośrednik posiada ubezpieczenie OC;
- czas trwania naruszenia przyjmując, że trwało ono w okresie od (...) r. do (...) r.

Prezes UOKiK w całości podziela w tym zakresie ustalenia Śląskiego WIIH, w tym także w zakresie wysokości kary pieniężnej ustalonej na kwotę 16 987,59 zł (słownie: szesnaście tysięcy dziewięćset osiemdziesiąt siedem złotych, 59/100) jako adekwatnej do stwierdzonego naruszenia.

Organ drugiej instancji nie znalazł podstaw do odstąpienia od wymierzenia kary. Zgodnie z art. 189f § 1 pkt 1 kpa, organ administracji publicznej, w drodze decyzji, odstępuje od nałożenia administracyjnej kary pieniężnej i poprzestaje na pouczeniu, jeżeli waga naruszenia prawa jest znikoma, a strona zaprzestała naruszania prawa.

Przedstawiona powyżej ponowna analiza zgromadzonego materiału dokonana w ramach postępowania odwoławczego, prowadzi do jednoznacznych ustaleń, iż strona nie posiadała obowiązkowego ubezpieczenia odpowiedzialności cywilnej za szkody związane z pośrednictwem w obrocie nieruchomościami. Tym samym naruszony został obowiązek wskazany w art. 181 ust. 3 ustawy o gospodarce nieruchomościami. Niedopełnienie przedmiotowego obowiązku wypełnia hipotezę art. 198d ww. ustawy, który przewiduje karę pieniężną za prowadzenie działalności gospodarczej z zakresu pośrednictwa w obrocie nieruchomościami bez spełnienia obowiązku zawarcia umowy

ubezpieczenia. Prezes UOKiK zauważa, że wszyscy przedsiębiorcy, prowadzący działalność w zakresie pośrednictwa w obrocie nieruchomościami mają obowiązek zawarcia prawidłowej umowy ubezpieczenia OC. W ocenie Prezesa UOKiK, nie można mówić w tym przypadku o znikomej wadze naruszenia, bowiem strona jest podmiotem profesjonalnym świadczącym usługi zarządzania nieruchomościami, który de facto nie wypełniał obowiązku ubezpieczeniowego od początku prowadzenia działalności gospodarczej w tym zakresie. Należy przy tym podkreślić, że właściwe zabezpieczenie interesów klientów jest bardzo ważne, gdyż specyfika umów związanych z nieruchomościami wiąże się m.in. z pewnym ryzykiem finansowym klienta. Dlatego też brak lub niewłaściwe ubezpieczenie przedsiębiorców utrudni dochodzenie ewentualnych roszczeń przez klientów, powstałych w wyniku błędu przedsiębiorcy.

Mając na uwadze powyższe, nie sposób uznać, że stwierdzone naruszenie było znikome. Tym samym przesłanka pierwsza nie została spełniona, co oznacza, iż nie jest możliwym odstąpienie od wymierzenia kary, ponieważ art. 189f § 1 pkt 1 kpa wymaga łącznego spełnienia obydwu przesłanek.

Zgodnie z art. 189f § 2 kpa, w przypadkach innych niż wymienione w § 1, jeżeli pozwoli to na spełnienie celów, dla których miałyby być nałożona administracyjna kara pieniężna, organ administracji publicznej, w drodze postanowienia, może wyznaczyć stronie termin do przedstawienia dowodów potwierdzających:

- 1) usunięcie naruszenia prawa lub
- 2) powiadomienie właściwych podmiotów o stwierdzonym naruszeniu prawa, określając termin i sposób powiadomienia.

Okoliczności i waga naruszenia prawa nie budzą wątpliwości, co do istnienia przesłanek faktycznych uzasadniających nałożenie kary pieniężnej. Strona nie dopełniła obowiązku nałożonego na nią w art. 181 ust. 3 ustawy o gospodarce nieruchomościami, bowiem nie posiadała obowiązkowego ubezpieczenia odpowiedzialności cywilnej za szkody związane z pośrednictwem w obrocie nieruchomościami. Dlatego też w ocenie Prezesa UOKiK zastosowanie art. 189f § 2 kpa nie spełni celów, dla których miałyby być nałożona administracyjna kara pieniężna określona w art. 198d ustawy o gospodarce nieruchomościami.

Prezes UOKiK nie może uwzględnić wniosku strony o skorzystanie z prawa do popelnienia błędu.

Zgodnie z art. 21a ust. 1 Prawa przedsiębiorców, jeżeli przedsiębiorca wpisany do Centralnej Ewidencji i Informacji o Działalności Gospodarczej narusza przepisy prawa związane z wykonywaną działalnością gospodarczą w okresie 12 miesięcy od dnia podjęcia działalności gospodarczej po raz pierwszy albo ponownie po upływie co najmniej 36 miesięcy od dnia jej ostatniego zawieszenia lub zakończenia, a właściwy organ wszczyna w związku z tym naruszeniem postępowanie:

- 1) mandatowe albo
  - 2) w sprawie nakładania lub wymierzania administracyjnej kary pieniężnej
- przed nałożeniem na przedsiębiorcę grzywny w drodze mandatu karnego albo nałożeniem na niego lub wymierzeniem mu administracyjnej kary pieniężnej organ ten wzywa, w drodze postanowienia, przedsiębiorcę do usunięcia stwierdzonych naruszeń przepisów prawa oraz skutków tych naruszeń, jeżeli skutki takie wystąpiły, w wyznaczonym przez siebie terminie.

Zgodnie z art. 21a ust. 3 ww. ustawy, jeżeli przedsiębiorca usunie stwierdzone naruszenia przepisów prawa oraz skutki tych naruszeń, jeżeli skutki takie wystąpiły, w wyznaczonym terminie, o którym mowa w ust. 1 lub 2:

- 1) właściwy organ, w drodze decyzji, odstępuje od nałożenia na niego lub wymierzenia mu administracyjnej kary pieniężnej i poprzestaje na pouczeniu albo
- 2) przedsiębiorca nie podlega karze za popełnione wykroczenie lub wykroczenie skarbowe, stanowiące stwierdzone naruszenie przepisów prawa.

Powyższy przepis nie ma jednak charakteru bezwzględnie obowiązującego. Art. 21a ust. 8 ww. ustawy zawiera katalog wyjątków wyłączających zastosowanie „prawa do błędu”, wśród nich rażące naruszenie przepisów prawa (pkt 2).

Z akt sprawy, tj. oświadczenia przedsiębiorcy, wynika, że kontrolowana spółka działalność gospodarczą w zakresie pośrednictwa w obrocie nieruchomościami prowadzi od 1 września 2021 r. W ramach prowadzonej działalności zostało zawartych 30 umów pośrednictwa, z których tylko w stosunku do jednej spełniony został obowiązek ubezpieczeniowy. Z akt sprawy wynika natomiast, iż strona miała świadomość istnienia obowiązku ubezpieczeniowego. Z analizy zgromadzonego materiału wynika, że stwierdzone naruszenie jest naruszeniem rażącym. Strona bowiem nie zrealizowała ciążącego na niej obowiązku w okresie (...), a w okresie tym doszło do zawarcia 30 umów pośrednictwa. Co więcej, należy podkreślić, iż konsumenci byli wprowadzani przez stronę w błąd, ponieważ na umowach pośrednictwa widniała informacja o posiadaniu przez pośrednika ubezpieczenia odpowiedzialności cywilnej, zgodnie z ustawą o gospodarce nieruchomościami. Ponadto, (...), współnik spółki cywilnej (...), przesłuchana w charakterze strony, oświadczyła, iż była świadoma obowiązku ubezpieczenia odpowiedzialności cywilnej, jednakże takiego obowiązku nie dopełniła z powodu przeoczenia. Należy zwrócić uwagę, że przedsiębiorca jest profesjonalnym uczestnikiem obrotu gospodarczego, a więc ciąży na nim obowiązek znajomości przepisów regulujących ten obrót. Wyjaśnienie, że niedopełnienie obowiązku nastąpiło wskutek przeoczenia, nie jest wystarczające do uznania, że naruszenie nie ma charakteru rażącego, tym bardziej, że (...) oświadczyła, że już wcześniej prowadziła jednoosobową działalność gospodarczą obejmującą m.in. pośrednictwo nieruchomościami. Tym samym, w przedmiotowej sprawie instytucja „prawa do błędu” nie znajduje zastosowania.

Podsumowując, na podstawie zebranego materiału dowodowego, Prezes UOKiK uznał, że podjęta przez Śląskiego WIIH decyzja z 3 listopada 2022 r. (sygn. (...)), była prawidłowa. W konsekwencji, organ pierwszej instancji miał podstawy do wydania decyzji administracyjnej, na mocy której wymierzył karę pieniężną w wysokości 16 987,59 zł (słownie: szesnaście tysięcy dziewięćset osiemdziesiąt siedem złotych 59/100) wynikającą z art. 198d ustawy o gospodarce nieruchomościami. Tym samym, powyższa decyzja powinna pozostać w obrocie prawnym.

Biorąc powyższe pod uwagę należało orzec jak w sentencji.

Niniejsza decyzja jest ostateczna w trybie postępowania administracyjnego

Pouczenie:

1. Decyzja jest ostateczna w toku instancji. W terminie 30 dni od jej doręczenia stronie przysługuje skarga do Wojewódzkiego Sądu Administracyjnego w Warszawie. Skargę

należy wnieść za pośrednictwem Prezesa Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów, Pl. Powstańców Warszawy 1, 00-950 Warszawa.

2. Od skarg wszczynających postępowanie przed sądem administracyjnym od strony skarżącej pobierana jest opłata, tzw. wpis stosunkowy, zależny od wysokości należności pieniężnej objętej zaskarżonym aktem i wynosi:
  - 1) do 10.000 zł - 4 % wartości przedmiotu zaskarżenia, nie mniej jednak niż 100 zł;
  - 2) ponad 10.000 zł do 50.000 zł - 3 % wartości przedmiotu zaskarżenia, nie mniej jednak niż 400 zł;
  - 3) ponad 50.000 zł do 100.000 zł - 2 % wartości przedmiotu zaskarżenia, nie mniej jednak niż 1.500 zł;
  - 4) ponad 100.000 zł - 1 % wartości przedmiotu zaskarżenia, nie mniej jednak niż 2.000 zł i nie więcej niż 100.000 zł.
3. W przypadku wniesienia od niniejszej decyzji skargi do Wojewódzkiego Sądu Administracyjnego w Warszawie, strona ma możliwość ubiegania się o przyznanie prawa pomocy. Prawo pomocy może być przyznane stronie na wniosek złożony przed wszczęciem postępowania lub w toku postępowania sądownoadministracyjnego. Wniosek ten jest wolny od opłat sądowych. Wniosek o przyznanie prawa pomocy należy złożyć do Wojewódzkiego Sądu Administracyjnego w Warszawie.
4. Do należności pieniężnych w postaci kar pieniężnych nie uiszczonych w terminie stosuje się przepisy Kodeksu postępowania administracyjnego.
5. Zgodnie z art. 189k kpa § 1 organ administracji publicznej, który nałożył administracyjną karę pieniężną, na wniosek strony, w przypadkach uzasadnionych ważnym interesem publicznym lub ważnym interesem strony, może udzielić ulg w wykonaniu administracyjnej kary pieniężnej przez:
  - 1) odroczenie terminu wykonania administracyjnej kary pieniężnej lub rozłożenie jej na raty;
  - 2) odroczenie terminu wykonania zaległej administracyjnej kary pieniężnej lub rozłożenie jej na raty;
  - 3) umorzenie administracyjnej kary pieniężnej w całości lub części;
  - 4) umorzenie odsetek za zwłokę w całości lub części.

z up. Prezesa
Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów
Joanna Jankowska-Kuć
Dyrektor
Departamentu Inspekcji Handlowej
/podpisano elektronicznie/

Otrzymują:

- 1) (...)
- 2) (...)
- 3) Śląski Wojewódzki Inspektor Inspekcji Handlowej
- 4) a/a